

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 53667-05-12
דמ"ש 24823-07-12

06 ינואר 2014

לפני:

כב' השופטת חנה טרכטינגוט

נציג ציבור (עובדים) מר איתן ליברוט

התובעת:

מורן אגמון
ע"י ב"כ עו"ד יוגב חמני

(והנתבעת שכנגד)

הנתבעת:

תדהר מרכז רפואי להשתלות שיניים מרכז בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אסף כהן

(והתובעת שכנגד)

חקיקה שאוזכרה:

חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, תשס"א-2001: סע' 7

חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973: סע' 46

מיני-רציו:

* ביה"ד פסק כי: התובעת הפסיקה להופיע לעבודה לאחר יום 24.1.12 ולנתבעת לא היתה כוונה לפטר את התובעת. בהעדר הוכחת פיטורים נדחו רכיבי התביעה הנובעים מכך; התובעת זכאית לפדיון חופשה; הנתבעת ויתרה בהתנהגות על מתן הודעה מוקדמת ולפיכך היא אינה זכאית לתשלום ברכיב זה; הנתבעת זכאית להחזר מפרעה. יתר תביעות הצדדים נדחו.

* עבודה – התפטרות – קיומה

* עבודה – התפטרות – הודעה מוקדמת

* עבודה – בית-הדין לעבודה – הוצאות

תביעת התובעת לפיצויי פיטורים, פיצוי בגין פיטורים שלא כדין בהיעדר שימוע ועקב היותה בהריון, הבראה, חופשה, קופת גמל והודעה מוקדמת. הנתבעת הגישה תביעה שכנגד להחזר מפרעה ולתשלום הודעה מוקדמת. כמו-כן הוגשה על ידי הנתבעת תביעה לתשלום בגין טיפולים אותם העניקה לתובעת. התובעת החלה את עבודתה ביום 28.3.11 ובמהלך עבודתה הרתה. הצדדים חלוקים בקשר עם מועד סיום עבודת התובעת ובקשר עם נסיבות סיום העסקתה.

בית הדין האזורי לעבודה (השופטת ח' טרכטינגוט ונציג הציבור א' ליברוט) דחה את התביעות ברובן
ופסק כי:

אשר לתביעת התובעת, ביה"ד קבע כי התובעת הפסיקה להופיע לעבודה לאחר 24.1.12 ובפועל ניתקה כל קשר עם הנתבעת ומי מנציגיה, למעט ביקור שערכה בנתבעת בחודש 3/12. ביה"ד ציין כי הנתבעת לא הכחישה כי ידעה כי לתובעת בעיות רפואיות, אך יחד עם זאת אין בכך כדי ללמד על היעדרות כדין. התובעת לא המציאה מסמכים המאשרים כי הייתה בתקופת מחלה. התובעת קיבלה בחודש 1/12 מפרעה בסך 2,000 ₪. עצם מתן המפרעה במועד שניתנה מלמד כי לא הייתה לנתבעת כל כוונה לפטר את התובעת בחודש זה או במועד כלשהו. המסקנה היא כי התובעת לא הוכיחה כי פוטרה בחודש 1/12 או בחודש 3/12 ולפיכך רכיבי התביעה הנובעים מטענת הפיטורים נדחו; התובעת עבדה מיום 28.3.11 ועד ליום 24.1.12, לא השלימה שנת עבודה ראשונה ולפיכך אינה זכאית לדמי הבראה. עם זאת, התובעת זכאית לפדיון חופשה בגין 3.31 ימי חופשה.

אשר לתביעה שכנגד, סעיף 7 לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, תשס"א-2001 קובע כי עובד שחדל לעבוד ולא נתן למעבידו הודעה מוקדמת להתפטרות, ישלם למעבידו פיצוי בסכום השווה לשכר הרגיל בעד התקופה שלגביה לא ניתנה הודעה מוקדמת. במקרה דנן הנתבעת ויתרה בהתנהגותה על מתן הודעה מוקדמת ולפיכך נדחה רכיב תביעה זה; התביעה להחזר מפרעה של 2,000 ₪ התקבלה לאחר שהתובעת לא הכחישה כי קיבלה אותה, ולאחר שלא הוכח כי החזירה אותה; התביעה לתשלום בגין טיפולים נדחתה בהעדר הוכחה.

ביה"ד חייב את התובעת לשלם לנתבעת הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪. ביה"ד ציין כי אמנם שתי התביעות נדחו במרביתן, אלא שתביעת התובעת לוקה בחוסר תום לב ואילו תביעת הנתבעת נדחתה בהיעדר הוכחה.

פסק - דין

1. לפנינו תביעתה של מורן אגמון (להלן: "הנתבעת") לפיצויי פיטורים, פיצוי בגין פיטורים שלא כדין בהיעדר שימוע ועקב היותה בהריון, הבראה, חופשה, קופת גמל והודעה מוקדמת. טענת ההגנה העיקרית של הנתבעת הינה כי התובעת התפטרה. הנתבעת הגישה תביעה שכנגד להחזר מפרעה ולתשלום הודעה מוקדמת. כמו-כן הוגשה על ידי הנתבעת תביעה לתשלום בגין טיפולים אותם העניקה לתובעת. מלכתחילה הוגשה התביעה לבית משפט השלום בתל אביב, אך הועברה בהסכמה ואוחדה עם תביעת התובעת.
2. הנתבעת הינה חברה המפעילה מרפאת שיניים. כמו כן בעלי המניות של הנתבעת הינם בעלי מניות בחברת "אתיקה מרכז רפואי לטיפולים אסתטיים" (להלן: "אתיקה"), הפועלת בתחום הרפואה האסתטית ופועלת באותה כתובת שבה פועלת הנתבעת.
3. התובעת עבדה אצל הנתבעת בתפקיד של מתן שירות טלפוני ללקוחות הנתבעת ואף סייעה למחלקת הנחלת החשבונות של הנתבעת. התובעת החלה את עבודתה ביום 28.3.11. הצדדים חלוקים בקשר עם מועד סיום עבודת התובעת ובקשר עם נסיבות סיום העסקתה.
4. התובעת קיבלה שירותי רפואת שיניים ורפואה אסתטית על ידי הנתבעת ועל ידי אתיקה.

הצדדים חלוקים על תוכן ההסכם בעניין זה, מהו הסכום אותו התחייבה התובעת לשלם בגין הטיפולים ואופן החזרם.

5. התובעת הרתה במהלך עבודתה אצל הנתבעת וסיפרה על כך לנתבעת. לא נטען, וממילא לא הוכח, מתי הודיעה התובעת על הריונה.
6. מטעם התובעת העידה התובעת ומטעם הנתבעת העידו גב' ירדנה נגר, מנהלת מחלקת הנהלת חשבונות של הנתבעת ושל אתיקה, גב' אביגל אמזלג, מנהלת שירות הלקוחות הטלפוני של הנתבעת וגב' רונית כוהנר, המנהלת האדמיניסטרטיבית של הנתבעת. כמו כן הוגשה חוות דעת של ד"ר הורוביץ, מנהלה הרפואי של הנתבעת. חוות הדעת עוסקת בקביעת מחיר השוק של הטיפולים אשר קיבלה התובעת. התובעת ויתרה על חקירתו הנגדית של ד"ר הורוביץ. כן הוגש תצהיר מטעמו של מר בנצי ברק ז"ל, מנהל הנתבעת ואתיקה, אלא שהוא נפטר באופן פתאומי ולפיכך לא נחקר על תצהירו.

נסיבות סיום העבודה –

7. התובעת מפרטת את נסיבות סיום העבודה, לרבות נסיבותיה האישיות שקדמו לכך, בסעיפים 1-15 לתצהירה, כך:

1. "הייתי מועסקת אצל הנתבעת בתקופה שבין מרץ 2011 ועד לפיטורי בשלהי ינואר 2012.
2. תפקידי כלל בין היתר, מתן שירות ללקוחות הנתבעת, וכן ביצעת שירותים נוספים במסגרת עבודתי ככל שנדרשתי לכך ועשיתי כל זאת במסירות רבה ונאמנות ללא דופי.
3. כמו כן, ולמצער, ביום 3.1.2012 נפטר אבי זכרונו לברכה. ועקב כך נעדרתי מעבודתי למשך כשבוע ימים להשתתפות בשבעה.
4. לאחר סיום תקופת השבעה ניתנה לי ע"י נציגת הנתבעת ומנהלתי הישירה הגב' אביגיל אמזלג, שבוע חופשה נוסף, אשר לפי טענת גב' אמזלג מטעם הנתבעת ניתנה לי בכדי להתאושש מהאבל הפרטי שלי.
5. לאחר תקופת היעדרות זו של כשבועיים ימים, שבתי לעבודתי עד ליום 30.1.2012, מועד פיטורי הלכה למעשה.
6. עקב מצבי הרפואי ואישורי המחלה שניתנו לי לא יכולתי לפקוד את עבודתי באופן שוטף. ובמשך כל התקופה הראשונה של הריוני היה מצבי הרפואי בכי רע ונזקקתי להשגחה רפואית צמודה וימי מנוחה רבים.
7. אולם במשך כל אותו זמן, שערך מחודש ינואר ועד לחודש מרץ, שמרתי על קשר רציף מול נציגי הנתבעת, ועדכנתי אותם במצבי הרפואי ובמספר רב של הזדמנויות ושיחות עם נציגי הנתבעת ובראשם מר בנצי ברק מנהל הנתבעת הובטח לי שוב ושוב כי יש הבנה מלאה למצבי

הרפואי וברגע שאחזור לאיתני אשוב לעבודתי ובלשונם "אל תדאגי יהיה בסדר".

8. יתרה מזאת, ביום 23.3.2012, נישאתי וברוב תמימותי ביקשתי להזמין את מנהל הנתבעת, מר בנצי ברק, לחגוג בשמחתי. במהלך פגישה קצרה שהתקיימה סמוך למועד חתונתי כאמור, הבאתי לו באופן אישי הזמנה לחתונתי, כאשר גם במעמד זה שוחחנו על מקום עבודתי, כאשר במהלך פגישה קצרה זו, ציין מר בנצי ברק באופן מפורש, כי פוטרתני מעבודתי עוד בחודש ינואר ואין לו אפשרות להשיב אותי לעבודתי.

9. כפי שצוין לעיל, במשך כל תקופה זו החל ממועד פיטורי בפועל ביום 30.1.2012, ועד למועד פגישתי עם מר ברק במהלך חודש מרץ בה ניתנה לי ההודעה הרשמית מפי מר ברק כי פוטרתני, פניתי מס' רב של פעמים לנציגי הנתבעת, וכל שיחה הסתיימה במשפט "אל תדאגי יהיה בסדר".

10. שיחה אחת זכורה לי במיוחד, טרם פנייתי לערכאות, שוחחתי עם גב' ירדנה נגר, נציגת הנתבעת, וביקשתי לקבל מכתב פיטורין כדין, אולם נעניתי, כי אין באפשרותה ליתן לי מכתב פיטורין על אף שגם הגב' נגר הודתה באופן מפורש כי פוטרתני, וזאת עקב העובדה, כי אני בהריון והדבר "יסבך את בנצי" (ככל הנראה כוונתה למר בנצי ברק) כדבריה.

11. לא זו אף זו, במהלך אותה שיחה ציינה הגב' נגר, כי אם בכל זאת "תואיל בטובה" ליתן מכתב פיטורין יהיה עליה לציין סיבות ואמתלות שונות שגרמו לפיטוריי דבר שהיה בניגוד גמור למתרחש במציאות ולכך סירבתי בתוקף.

12. יודגש, כי הודעה זו נחתה עלי כ"רעם ביום בהיר" לאור התקופה הקשה בחיי שעברתי, גם אבי נפטר גם מצב הבריאותי היה בכי רע, והודעת הנתבעת על פיטוריי, היתה "הקש ששבר את גב הגמל", דבר שלא היטיב עם מצבי הרפואי בלשון המעטה.

13. יתרה מזאת, מצבי הרפואי במהלך הריון האחרון נשוא תביעה זו, היה בכי רע, והייתי במעקב רפואי שוטף, ועקב כך נערכו לי בדיקות רבות ובהמלצת רופאיי ניתנו לי ימי מחלה בכדי לשמור על בריאותי ובריאות תינוקי.

14. למצער, לאור מעבר דירה, כאשר עברתי לגור עם בן זוגי אבדו מס' רב של מסמכים ואין באפשרותי לשחזרם.

15. מן האמור עולה, כי פוטרתני רק עקב היותי בהריון, והנתבעת בצורה חסרת רחמים ניצלה את מצבי הרפואי ואת פטירתו של אבי בכדי לסלק אותי משורותיה".

8. האמור בתצהיר באשר למועד סיום העבודה אינו מתיישב עם כרטיס הנוכחות, כך גם לא מועד תחילת העבודה כפי שמופיע בכתב התביעה - 1.3.11.

בחקירתה הנגדית הודתה התובעת כי החלה לעבוד ב- 28.3.11 וכי סיימה לעבוד ב- 24.1.11 ולא ב- 30.1.11 כפי שנאמר בתצהירה.

9. התובעת למעשה לא מסרה כל גרסה באשר לנסיבות פיטוריה ומועד פיטוריה. גרסאותיה בעניין זה אינן עקביות ולא נתנו בהן אמון. העדפנו את גרסתה הברורה והקוהרנטית של העדה גבי אביגיל אמזלג, לפיה התובעת הפסיקה להופיע לעבודה לאחר 24.1.12 ובפועל ניתקה כל קשר עם הנתבעת ומי מנציגיה, למעט ביקור שערכה בנתבעת בחודש מרץ, בו הודיעה על חתונתה ומסרה לעובדי הנתבעת הזמנות לאירוע.
10. בסעיף 5 לתצהירה מציינת התובעת כי פוטרה הלכה למעשה ביום 30.1.12. מדו"ח הנוכחות עולה כי התובעת חדלה להופיע לאחר 24.1.12. בהמשך, בסעיף 9, היא מציינת כי ניתנה לה הודעה רשמית על פיטוריה במהלך חודש מרץ. מדובר באמירה כללית, לא מפורטת וסותרת את גרסתה בסעיף 5 לתצהיר.
11. יתירה מכך, התובעת הצהירה כי מצבה הרפואי מנע ממנה להופיע לעבודה במהלך החודשים ינואר ועד מרץ וכי היא שמרה על קשר רציף עם הנתבעת והובטח לה כי יש הבנה מלאה למצבה הרפואי וברגע שתחזור לאיתנה תשוב לעבודה. כאמור, לא נתנו אמון בגרסה זו והעדפנו את עדותה של גבי אמזלג, לפיה התובעת חדלה להופיע לעבודה אחרי 24.1.12, ניתקה כל קשר וכל פניותיה הטלפוניות והודעות הטקסט "זכו" להתעלמות. עוד הוסיפה גבי אמזלג, כי בשל היחסים הקרובים שהיו בינה לבין התובעת נעלבה באופן אישי מהתנהלות התובעת, כך:
- "אני לא דיברתי איתה, מאוד נפגעתי מהעובדה שהיא נעלמה לי בגלל שהיא היתה חברה, בגלל שפתחתי את לבי ואת ביתי, ובגלל זה כשהיא הגישה להביא לי הזמנה הייתי מאוד קרה, לא רציתי לשוחח. נתתי לה נשיקה ובזה סיימתי את הסיפור ולא החלפנו מילה מעבר לכך".**
- (פרוטוקול עמ' 13 ש' 10-13)
12. יתירה מכך, התובעת מציינת כי מבחינה בריאותית לא היתה מסוגלת לעבוד החל מיום 24.1.12. הנתבעת אינה מכחישה כי ידעה כי לתובעת בעיות רפואיות. יחד עם זאת אין בכך כדי ללמד על היעדרות כדין. התובעת לא המציאה מסמכים המאשרים כי היתה בתקופת מחלה. לא נתנו אמון בגרסתה כי אישורי המחלה אבדו לה עם מעבר דירה וכי לא ניתן היה לשחזרם. התובעת העידה כי היתה מאושפזת במהלך התקופה ולא הצביעה על כל מניעה להמציא העתקים של סיכומי אשפוז ואישורי מחלה. יתירה מכך, התובעת העידה כי במצבה הרפואי לא היתה יכולה לעבוד בחודשים פברואר מרץ, ובלשונה:

**"חד משמעית לא יכולתי לעבוד. זה גובל בהתקפים שאי אפשר לעבוד
ובעבודה יודעים כי גם חוו איתי התקף כזה".**

(פרוטוקול עמ' 6 ש' 12-13).

דברים אלה סותרים את האמור בכתב התשובה, לפיו התקשרה מספר פעמים אל הנתבעת וביקשה לדעת לאיזו משמרת היא משובצת לעבודה אך "זכתה" להתחמקות, ואת האמור בתצהירה לפיו התקשרה במהלך החודשים ינואר עד מרץ על מנת לעדכן במצבה הרפואי והובטח לה כי יש הבנה למצבה הרפואי וכי ברגע שתחזור לאיתנה תשוב לעבודה. לא קיבלנו אף את הסברה בפרוטוקול, לפיו התקשרה וביקשה לדעת לאיזו משמרת משובצת כי בשעה שהתקשרה סברה כי מצבה טוב יותר אך למחרת התברר שלא כך הוא.

13. התובעת טוענת כי פוטרה בשל הריונה.

התובעת לא ציינה מתי הודיעה לנתבעת על הריונה.

יתירה מכך, אין מחלוקת כי התובעת הודיעה על הריונה לפני חודש ינואר בו נפטר אביה.

התובעת קיבלה בחודש זה ביום 22.1.12 מפרעה בסך 2,000 ₪.

הצדדים חלוקים האם סכום זה הוחזר או לא.

אלא שעצם מתן המפרעה במועד שניתנה מלמד כי לא היתה לנתבעת כל כוונה לפטר את התובעת בחודש ינואר או במועד כלשהו.

14. המסקנה מן האמור הינה כי התובעת לא הוכיחה כי פוטרה בחודש ינואר או בחודש מרץ

ולפיכך רכיבי התביעה הנובעים מטענת הפיטורים נדחים.

15. בטרם נעילת פרק זה נוסף כי הוגש תצהירו של מר בנצי ברק ז"ל אשר נפטר.

מר בנצי ברק מסר גרסה סדורה באשר להפסקת העבודה של התובעת.

הנתבעת ביקשה כי ניתן משקל לגרסה זאת.

הכלל הוא כי עד שנתן תצהיר יתייצב בבית הדין כדי להיחקר על תצהירו.

בדב"ע 3-139/נז-עזבון המנוח חליל צעדי – עיריית ת"א, [פורסם בנבו] ניתן ביום 6.4.98,

קבע בית הדין את הכללים ביחס לדינו של תצהיר אשר נותנו נפטר ולפיכך נבצר מן

הצד שכנגד לחקור

אותו בחקירה נגדית, וכך נאמר:

"ההלכה ביחס לתצהיר, שמצהירו לא נחקר בשל מותו, סוכמה בע"א 642/87

הסתדרות אגודת ישראל העולמית הועד הפועל, עמותה רשומה נ' חברת חזקיהו

בע"מ, פ"ד מד(1) 686, 694 מול האות "ד" בזו הלשון:

'תצהיר, שמצהירו לא נחקר בשל מותו יהיה קביל אם הוא נוגד את האינטרס של

המצהיר במשמעות שניתנה לכך בע"א 601/68 י' ביידר ואח' נ' לוי ואח', פ"ד

כג(1) 594, 597, 598 לאמור:

- 'בהתאם לכללי המשפט המקובל תהיה הודעת הנפטר קבילה - בשל היותה נוגדת את האינטרס שלו - כאשר התמלאו התנאים הבאים:**
1. הודעה הינה, על פני הדברים, נוגדת את האינטרס הממוני או הרכושי של המנוח בעת מתן ההודעה.
 2. בשעת מתן ההודעה, ידע המנוח, כי הודעה זו עלולה לפגוע באינטרס שלו כאמור.
 3. למנוח היתה ידיעה אישית על העובדות הנכללות בהודעתו.

חריג נוסף לכלל הינו אמרת נפטר במילוי תפקידו (י.קדמי על הראיות בעמ' 423). תצהירו של מר בנצי ברק ז"ל אינו עומד באף אחד מן התנאים המנויים, ולפיכך לא נתנו לו בנסיבות העניין משקל.

דמי הבראה, פדיון חופשה –

16. כתב התביעה כולל (מלבד רכיבים הנובעים מהפיטורים) אף רכיבים נוספים - דמי הבראה ופדיון חופשה. התובעת זנחה רכיבים אלה בתצהירה ובסיכומיה. מאחר וב"כ התובעת טען בסיכומי התשובה כי הרכיבים לא נזנחו ומאחר ומדובר ברכיבים אשר לא נדרשת להם תשתית עובדתית, נכריע בהם לגופו של עניין. **הבראה** – על פי הסכם קיבוצי כללי בדבר תשלום קצובת הבראה, עובד יהיה זכאי לדמי הבראה רק לאחר שהשלים עבודתו בשנה הראשונה במקום העבודה. התובעת עבדה מיום 28.3.11 ועד ליום 24.1.12, לא השלימה שנת עבודה ראשונה ולפיכך אינה זכאית לדמי הבראה.

פדיון חופשה – בכתב התביעה טענה התובעת לזכאות ל- 14 ימי חופשה, כמי שעבדה 12 חודשים.

על פי תלוש שכר חודש ינואר לתובעת יתרת חופשה של 3.31 ימים. בחודש ספטמבר ניצלה התובעת 5 ימי חופשה. התובעת הודתה בעדותה כי קיבלה תשלום עבור חופשה בחודש ספטמבר כעולה מהשיק המתייחס לשכר חודש זה. לפיכך זכאית התובעת לפדיון חופשה בגין 3.31 ימים. שכרה של התובעת הינו 30 ₪ לשעה ולפיכך זכאית התובעת לפדיון חופשה בגין ימים אלה בסך של 854 ₪.

התביעה שכנגד והתביעה להחזר טיפולים –

17. התובעת שכנגד (להלן: "**הנתבעת**") טוענת כי זמן קצר לאחר תחילת עבודתה של הנתבעת שכנגד (להלן: "**התובעת**") פנתה התובעת למר בנצי ברק ז"ל וביקשה כי הנתבעת תספק לה טיפולי שיניים הנחוצים לה אך אין באפשרותה לשלם עבורם. עוד ביקשה התובעת כי הנתבעת תספק לה, באמצעות חברת אתיקה, טיפולים קוסמטיים.

לבקשת התובעת הוסכם כי היא תשלם עבור הטיפולים באמצעות הפחתה בסך של 500 ₪ ממשכורתה החודשית עד לפרעון החוב.

לטענת הנתבעת היא הציגה לתובעת הצעת מחיר לטיפולי השיניים על סך 29,922 ₪ ולטיפול הקוסמטי על סך 6,800 ₪ והבהירה לתובעת כי תזכה להנחה של 25% ממחיר המחירון.

התובעת עברה את הטיפולים המפורטים בהצעת המחיר בהתאם לגיליונות הרפואיים המצורפים נספחים ה' ו- ו' לתביעה שכנגד.

הנתבעת טוענת כי אלה הפעולות החשבונאיות שנעשו בעקבות הטיפולים:

משכר חודשים יוני יולי ואוגוסט הופחתו 500 ₪ כל חודש.

משכר חודש ספטמבר לא הופחת בעקבות בקשת התובעת.

ביום 25.10.11 ניתנה לתובעת המחאה ע"ס 1,500 ₪ לבקשתה.

משכר חודשים אוקטובר ונובמבר הופחתו 1000 ₪ כל חודש.

משכר חודש דצמבר לא הופחת בעקבות בקשת התובעת לאחר פטירת אביה בתחילת ינואר.

משכר חודש ינואר הופחתו 500 ₪.

ביום 21.1.12 ניתנה לתובעת המחאה ע"ס 2,000 ₪ לבקשתה.

התובעת נטשה את עבודתה ביום 25.1.12 וסכום זה לא הוחזר.

הנתבעת תובעת החזר המפרעה על סך 2,000 ₪ וכן תמורת הודעה מוקדמת בסך של 2,400 ₪.

בתביעה להחזר טיפולים נתבעת התובעת להשיב את הסך של 25,042 ₪ (לאחר שקוּזו סך של 2,500 ₪ אותו שילמה).

התובעת מודה כי קיבלה את טיפולי השיניים כעולה מגיליון הטיפולים.

באשר לטיפולי האסתטיקה, טוענת כי ביצעה רק חלק מהם.

יחד עם זאת טענה כי לא סוכם איתה מה המחיר אותו תידרש לשלם עבור הטיפולים. כל שנאמר לה הוא שיהיה עליה לשאת בעלות החומר מבלי לנקוב בגובה העלות. לטענתה לא התעניינה בעלות.

אשר להחזרים טענה, כי מלבד הניכויים משכרה העבירה לנתבעת מדי פעם תשלום במזומן.

אשר למפרעות בסך 1,500 ₪ ובסך 2,000 ₪ טענה כי אלה הוחזרו. בעדותה ציינה כי את המפרעה של 2,000 ₪ החזירה למר בנצי ברק ז"ל במעטפה למחרת.

18. לאחר שבחנו את טענות הצדדים להלן ההחלטה בתביעה שכנגד –

הודעה מוקדמת –

סעיף 7 לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות תשס"א-2001 קובע כי עובד שחדל לעבוד ולא נתן למעבידו הודעה מוקדמת להתפטרות, ישלם למעבידו פיצוי בסכום השווה לשכר הרגיל בעד התקופה שלגביה לא ניתנה הודעה מוקדמת.

אלא שלטעמנו ויתרה הנתבעת בהתנהגותה על מתן הודעה מוקדמת.

יתירה מכך, התפטרות התובעת היתה בהתנהגות ולא באקט חד משמעי.

הגם שלא הומצאו אישורים רפואיים, אנו מקבלים את עדות התובעת כי לפחות בחלק מהימים לגביהם לא נתנה הודעה מוקדמת חשה ברע.

למעשה בתחילת ההיעדרות הנתבעת אף ניסתה לאתר את התובעת וביקשה להתעדכן במצבה.

יתירה מכך העידה גב' אמזלג, כי כשהתובעת הופיעה בתחילת מרץ כדי להזמין את העובדים לחתונתה נשאלה ע"י אחת העובדות אם תחזור לעבודה לאחר החתונה. מהתנהגותה של הנתבעת לאחר נטישת התובעת עולה כי הנתבעת ויתרה על ההודעה המוקדמת ולפיכך נדחה רכיב זה.

החזר מפרעה של 2,000 ₪ –

התובעת אינה מכחישה כי קיבלה ביום 21.1.12 מפרעה על סך של 2,000 ₪, אך טוענת כי החזירה אותה במעטפה במזומן.

טענה זאת לא הוכחה ואיננו מקבלים אותה.

גירסתה בעניין החזרת הכסף לא מופיעה בתצהירה ואינה עקבית.

לגבי הגרסה בכתב התשובה לפיה בעלה החזיר את הכסף, טענה כי הנאמר שם הוא טעות.

לא ניתן כל הסבר מדוע גרסתה לא מופיעה בתצהירה וכן לא ניתן הסבר מניח את הדעת כיצד הושג הכסף למחרת.

יתירה מכך התובעת ניסתה למצוא בסעיף 19 לתצהירה מקור אף לגרסה זו.

כך נאמר בסעיף 19:

"לא זו אף זו, במס' הזדמנויות בהן יכולתי לפרוע את חובי מעבר לניכוי בתלוש השכר שלי, העברתי תשלומים במזומן לידי הנתבעת, כאשר בגין תשלומים אלו לא קיבלתי מעולם קבלות או אישורי תשלום ואין ביכולתי לדעת מה עשתה הנתבעת עם סכומים אלו שניתנו על ידי".

אלא שבהמשך הודתה כי סעיף 19 לתצהיר אינו מתייחס ל- 2,000 ₪. (פרוטוקול עמ' 9 ש' 17-18).

יתרה מכך, הגם שסעיף 19 מתייחס לטענת התובעת לגבי החזר במזומן בגין הטיפולים, העובדה כי התובעת לא מצאה לנכון להזכיר את החזר במזומן בגין המפרעה מלמדת כי לא בוצע החזר האמור.

למעלה מן הצריך נוסף כי לא נתנו אמון בגרסה זו של התובעת להחזרים במזומן בסכומים שאינה זוכרת בגין חוב שאינה יודעת מהו, כאשר התנהלותה הכוללת בקשות לדחיית מועד ניכוי החוב ולמפרעות מלמדת על כך כי היתה נתונה בלחצים כספיים.

לפיכך אנו קובעים כי על התובעת להשיב את המפרעה בסך 2,000 ₪ אשר קיבלה ביום 21.1.12.

19. אנו ערים לכך כי כרטסת הנהלת החשבונות של התובעת ביתרת זכות של 500 ₪, אלא שקיבלנו את הסברה של גב' ירדנה נגר, לפיה בכרטסת נרשמו הניכויים בסך 4,000 ₪ שהם בגין הטיפולים הגם שהחוב בגין הטיפולים מצוי בכרטסת לקוחות אשר לא הוצגה.

משהתובעת לא כפרה בטיפולים ובעובדה כי הסכום שנוכה משכרה הוא בגין הטיפולים אין להביאו בחשבון בעניין המפרעה מיום 21.1.12.

התביעה לתשלום בגין טיפולים –

20. אין מחלוקת כי התובעת קיבלה טיפולים כעולה מהגיליונות הרפואיים ובכפוף להכחשת התובעת של חלק מהטיפולים האסתטיים.
- הצדדים חלוקים על ההסכם ביניהם באשר להתחייבות התובעת לשלם עבור הטיפולים. הנתבעת טוענת כי הוצגה לתובעת הצעת מחיר וכי הובטחה לה הנחה בשיעור 25% ואילו התובעת טוענת כי נאמר לה כי תאלץ לשלם את עלות החומר מבלי לנקוב בעלות.
- הנתבעת הגישה חוות דעת של ד"ר הורוביץ לגבי מחירון הטיפולים בנתבעת ומחירון השוק בגין הטיפולים.
- התובעת ויתרה על תקירתו הנגדית של ד"ר הורוביץ.
- לאחר שבחנו את טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי הנתבעת לא הוכיחה כי הוסכם כי התובעת תשלם עבור הטיפולים את מחיר המחירון לאחר הנחה של 25%.
- אנו מקבלים את גרסת הנתבעת כי המחירים הנקובים בהצעת המחיר הם מחירי הנתבעת ואתיקה וכי בדרך כלל נהוג בנתבעת לתת הנחה לעובדים של 25%-30% (עדות ירדנה נגר, פרוטוקול עמ' 11 ש' 8).
- אלא שלא הוכח כי סוכם עם התובעת כי זה המחיר אותו תשלם.
- לא הוכח מתי הוצעה הצעת המחיר וכי הוצגה לתובעת.
- הנתבעת לא הכחישה את גרסת התובעת לפיה סוכם כי התשלום יהיה בניכוי של 500 ₪ משכרה.
- קבלת גרסת הנתבעת כי סוכם על טיפולים בסך העולה על 25,000 ₪ ובניכוי של 500 ₪ מוביל למסקנה כי הנתבעת הסכימה לניכוי למשך של מעל 4 שנים.
- לכך יש להוסיף כי הגם שהתובעת חדלה להופיע ביום 25.1.12 לא נדרשה לשלם בגין הטיפולים, אלא לאחר הגשת התביעה.
- יש להדגיש כי מנגד התקשינו לתת אמון בגרסת התובעת כי לא התעניינה בעלות החומר, אך משהנטל להוכיח את ההסכם רובץ על הנתבעת, הרי שהיא לא הוכיחה אותו.
- לפיכך התביעה בגין תשלום עבור הטיפולים נדחית.
21. למעלה מן הצריך נוסף, כי הנתבעת ביקשה לשכנע אותנו כי אין זה הגיוני כי התובעת תשלם בגין הטיפולים שבוצעו ושאינם שנויים במחלוקת סכום של 4,000 ₪ אשר נוכח משכרה, וכי יש לקבוע את המחיר הראוי על פי חוות דעתו של ד"ר הורוביץ, בהסתמך על סעיף 46 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים").
- סעיף 46 לחוק החוזים קובע:
- "חיוב לתשלום בעד נכס או שירות שלא הוסכם על שיעורו יש לקיים בתשלום של סכום שהיה ראוי להשתלם לפי הנסיבות בעת כריתת החוזה".**
- אלא שבענייננו אין מחלוקת כי התקיימה מערכת יחסים מיוחדת בין הצדדים וכי סוכם על שיעור הסכום באופן הנמוך מהתשלום המקובל וכי הצדדים חלוקים על הסיכום.
- לא נעלמה מעינינו טענת התובעת בסעיף 19 לתצהירה, לפיה שילמה על חשבון הטיפולים תשלומים נוספים במזומן.
- הגם שלא נתנו אמון בגרסה זו, יש בכך כדי לתמוך בגרסת הנתבעת לפיה מדובר בטיפולים שעלותם עולה על הסכום אשר נוכח מן התובעת.

יחד עם זאת, משהנתבעת לא הוכיחה מה הוסכם, דין תביעתה בעניין זה להידחות.

22. **סוף דבר**, על הנתבעת לשלם לתובעת פדיון חופשה בסך של 854 ₪. על התובעת לשלם לנתבעת החזר המפרעה בסך של 2,000 ₪. כמו כן תשלם התובעת לנתבעת הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪. בקביעת ההוצאות לקחנו בחשבון כי אמנם שתי התביעות נדחו במרביתן, אלא שהגענו למסקנה כי תביעת התובעת לוקה בחוסר תום לב ואילו תביעת הנתבעת נדחתה בהיעדר הוכחה להסכם בעניין הטיפולים. כל הסכומים ישולמו על ידי התובעת תוך 30 יום מהיום שיומצא לה פסק הדין. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מהיום שיומצא פסק הדין. **ניתן היום, ה' שבט תשע"ד, (06 ינואר 2014), בהעדר הצדדים.**

חנה טרכטינגוט, שופטת

נ.צ.מ. איתן ליברוט

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

חנה טרכטינגוט 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה